

Președintele
Thomas S. Monson

Urmați profetii

Am fost în cadrul Forțelor Maritime Militare ale Statelor Unite aproape de sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Eram marinar, având cel mai mic grad posibil în forțele maritime. Apoi, m-am calificat pentru a fi marinar clasa 1 și în continuare m-am calificat ca subofițer clasa 3.

Cel de-al Doilea Război Mondial s-a terminat și, mai târziu, am ieșit din forțele active ale armatei. Dar am luat hotărârea că, dacă mă voi întoarce vreodată în armată, voi fi comandant. M-am gândit: „Destul cu bucătăriile cantinelor din armată pentru mine, destul cu curățarea punților, dacă pot evita aceste lucruri”.

După ieșirea din forțele active ale armatei, am intrat în Forțele Maritime Militare de Rezervă ale Statelor Unite. Mergeam la instruire militară în fiecare luni seara. Am studiat mult pentru a-mi completa studiile necesare. Am trecut prin toate tipurile de examinări posibile: a stării mintale, fizice și emoționale. În cele din urmă, vestea bună a sosit: „Ați fost acceptat pentru a primi un grad de ofițer inferior în Forțele Maritime Militare de Rezervă ale Statelor Unite”.

Bucuros, i-am arătat soției mele, Francis, scrisoarea și i-am spus: „Am reușit! Am reușit!”. Ea m-a îmbrățișat și a spus: „Ai muncit din greu pentru a avea acest succes”.

Dar, apoi, s-a întâmplat ceva. Am primit chemarea de a fi consilier în episcopatul episcopiei mele. Adunarea consiliului episcopilor avea loc în aceeași seară cu adunarea de instruire în cadrul forțelor maritime. Știam că

era o problemă dificilă. Știam că nu aveam timpul necesar pentru a continua activitatea în cadrul Forțelor Maritime Militare de Rezervă și a îndeplini îndatoririle mele în cadrul episcopatului. Ce trebuia să fac? Trebuia luată o decizie.

M-am rugat cu privire la aceasta. Apoi, m-am dus să-l văd pe cel care fusese președintele meu de țarăș când eram tânăr băiat, vârstnicul Harold B. Lee (1899-1973), atunci membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. M-am așezat de cealaltă parte a biroului său. I-am povestit cât de mult însemna pentru mine acel grad. De fapt, i-am arătat copia scrisorii cu anunțul de numire pe care o promisem.

După ce a meditat un moment asupra problemei, mi-a spus: „Uite ce trebuie să faci, frate Monson. Scrii o scrisoare la Biroul Forțelor Maritime și le spui că, datorită chemării tale ca membru al episcopatului, nu poți accepta acel grad militar în cadrul Forțelor Maritime de Rezervă ale Statelor Unite”.

Mi s-a strâns inima. El a adăugat: „Apoi, scrie-i comandantului Districtului 12 Maritim din San Francisco și spune-le că ai dori să fii eliberat din forțele de rezervă”.

Am spus: „Vârstnic Lee, nu înțelegeți regulile militare. Desigur, nu-mi vor acorda acea numire dacă refuz să accept, dar Districtul 12 Maritim nu mă va elibera. Având în vedere războiul ce urmează să înceapă în Coreea, un subofițer va fi cu siguranță recrutat. Dacă voi fi din nou activat, prefer să mă întorc în calitate de ofițer, dar nu voi

fi, dacă nu accept această numire. Sunteți sigur că acesta este sfatul pe care doriți să mi-l dați?

Vârstnicul Lee și-a pus mâna pe umărul meu și, într-un mod părintesc, a spus: „Frate Monson, să ai mai multă credință. Cariera militară nu este pentru tine”.

M-am întors acasă. Am pus scrisoarea de numire udată cu lacrimi înapoi în plic, împreună cu scrisoarea însoțitoare și refuzul de acceptare. Apoi, am scris o scrisoare către Districtul 12 Maritim și am cerut să fiu eliberat din Forțele Maritime Militare de Rezervă.

Am făcut parte din ultimul grup care a ieșit din Forțele Maritime Militare de Rezervă ale Statelor Unite înainte de începerea războiului din Coreea. Plutonul din care făceam parte a fost activat. La șase săptămâni după ce am primit chemarea de consilier în cadrul episcopatului, am fost chemat să fiu episcop în episcopia mea.

Nu aș fi deținut funcția pe care o dețin astăzi în Biserică dacă nu aș fi urmat sfatul unui profet, dacă nu m-aș fi rugat cu privire la hotărârea pe care să o iau, dacă nu aș fi ajuns să apreciez un adevăr important: înțelepciunea lui Dumnezeu apare deseori oamenilor ca fiind o nebulă.¹ Dar cea mai mare lecție pe care o putem învăța în viața muritoare este faptul că, atunci când Dumnezeu vorbește și copiii Săi se supun, ei vor fi întotdeauna bine.

Se spune că istoria depinde de decizia mărunte și la fel se întâmplă cu viețile noastre. Deciziile determină destinul. Dar noi nu suntem lăsați fără ajutor când luăm decizii.

Dacă doriți să vedeți lumina cerului, dacă doriți să simțiți inspirația Dumnezeului Atotputernic, dacă doriți să aveți în sufletul dumneavoastră sentimentul că Tatăl Ceresc vă îndrumă, atunci urmați-i pe profeții lui Dumnezeu. Când îi urmați pe profeți, veți fi pe teren sigur.

NOTĂ

1. Vezi 1 Corinteni 2:14.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Nu toți membrii Bisericii vor primi sfaturi direct de la un apostol, așa cum a primit președintele Monson. Dar,

cu toate acestea, putem fi binecuvântați când urmăm învățăturile profeților și apostolilor. Citiți cuvântările președintelui Monson de la ultima conferință generală (amintiți-vă, de asemenea, cuvintele de deschidere și încheiere). Căutați anumite îndrumări sau chemări pentru a acționa. Puteți discuta ceea ce învățați cu cei care vă vizitează și puteți avea în vedere moduri în care să puneți în practică sfatul președintelui Monson.

TINERI

Îndrumări pentru alegeri grele

Președintele Henry B. Eyring, primul consilier în Prima Președinție, a povestit despre o perioadă în care a urmat sfatul unui profet. În timpul unei conferințe generale, președintele Ezra Taft Benson (1899-1994) i-a sfătuit pe membri să scape de datorii – în special de datoriile ipotecare.

Președintele Eyring a spus: „După întâlnire, m-am adresat soției mele și am întrebat-o: «Crezi că ar fi posibil ca noi să facem aceasta?» La început, nu am putut.” Apoi, până să se însereze, s-a gândit la o proprietate pe care încercase, fără succes, să o vândă de ani buni. „Am avut încredere în Dumnezeu și... mesajul slujitorului Său, [astfel că] am telefonat... am auzit un răspuns care, și în această zi, îmi întărește încrederea în Dumnezeu și în slujitorii Săi.” În aceeași zi, un bărbat făcuse o ofertă pentru proprietatea familiei Eyring cu o sumă chiar mai mare decât ipoteca lor. Familia Eyring a plătit, în scurt timp, ipoteca (vezi „Încrede-te în Dumnezeu, apoi du-te și îndeplinește lucrurile poruncite”, *Liahona*, nov. 2010, p. 72-73).

Poate nu aveți o ipotecă de plătit, dar sfatul unui profet vă poate îndruma, aici și acum, în vederea luării deciziilor grele cu privire la muncă, educație, misiune și întâlniri. Discutați cu familia dumneavoastră sau cu colegii despre modul în care îl puteți urma pe profet când aveți de luat decizii.

Credință, familie, alinare

Calitățile lui Isus Hristos: Fiu supus

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului va spori credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare, care prezintă calități ale Salvatorului.

Când urmărim exemplul de supunere al lui Isus Hristos, credința noastră în El crește. „Nu este surprinzător”, a spus vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „că Hristos a ales în primul și în primul rând să se definească El însuși în relație cu Tatăl Său – că L-a iubit, L-a ascultat și I S-a supus ca un fiu loial?... Supunerea este prima lege a cerului”.¹

Scripturile ne învață: „când obținem orice binecuvântare de la Dumnezeu, aceasta este prin supunere față de acea lege pe care este bazată binecuvântarea” (D&L 130:21). Creșterea noastră spirituală are loc când ne apropiem mai mult de Dumnezeu prin supunere și invităm în viețile noastre puterea ispășirii Salvatorului.

„Când pășim în supunere față de principiile și poruncile Evangheliei lui Isus Hristos”, a spus vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „ne bucurăm de o revărsare permanentă de binecuvântări promise de Dumnezeu

în legământul pe care l-a făcut cu noi. Acele binecuvântări ne asigură resursele de care avem nevoie pentru a acționa noi înșine în drumul nostru prin viață, nu de a se acționa asupra noastră... Supunerea ne dă un mai mare control asupra vieții noastre, o capacitate mai mare de a ne mișca, de a munci și a crea”.²

Scripturi suplimentare

Luca 22:41-46; Doctrină și legăminte 82:10; 93:28

Din scripturi

„Este posibil ca tăria spirituală care rezultă în urma supunerii constante față de porunci să fie dată unei alte persoane?” a întrebat vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Răspunsul clar... este nu”.³

Pilda celor zece fecioare este un exemplu al acestui principiu. Când toate fecioarele și-au luat candelile pentru a ieși în „întâmpinarea mirelui”, numai cinci dintre ele au fost înțelepte și au luat cu ele untdelemn în candelile. Celelalte cinci erau nechibzuite deoarece ele „n-au luat cu ele untdelemn”.

Apoi, la miezul nopții s-a auzit un strigăt: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” Toate fecioarele și-au pregătit lămpile, dar fecioarele nechibzuite nu aveau ulei. Ele au spus fecioarelor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile”.

Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă”. Și, în timp ce fecioarele nechibzuite s-au dus, a venit mirele și fecioarele înțelepte au intrat cu el și „s-a încuiat ușa” (Matei 25:1-13).

NOTE

1. Jeffrey R. Holland, „The Will of the Father in All Things” (Adunare de devoțiune, Universitatea Brigham Young, 17 ian. 1989), p.4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, „Puterea legămintelor”, *Liahona*, mai 2009, p.21.
3. David A. Bednar, „Converțiți la Domnul”, *Liahona*, nov. 2012, p. 109.

Aveți în vedere

Ce exemple de supunere se găsesc în scripturi?